

MAGYAR KURIR.

Indült Bécsből, Pénteken, Augustus' 31-dikán, 1827.

Török Birodalom.

Smyrnában a' Spektatör Oriental April. 13-dika óta semmi Ujságot nem adván ki, mult Junius' 30-dikán ismét megjelent a' világ' theatromán, 's két első darabjaiban, mellyek közzül egyik Jun. 30-dikán, a' másik Jul. 14-dikén jött-ki, mindtsak azon tárgyak adatnak egymásból folyolag elé, mellyek Görög Országban és a' Török birodalomban az ő halgatásának ideje alatt (harmadfél hónapok alatt) elé fordultak. Hoszsasan beszéll Lord Cochranénak Görög országba lett megérkezéséről 's azutánni állapotjáról 's tselekedeteiről — az ő Görög Admirálissimussá lett neveztetéséről, felesküvéséről, — a' Church Generálissimussá lett választatásáról — a' Gróf Capodistriás' Elölülővé lett neveztetéséről 's a' többi, a'-mikről már nagyobb részint régen írtunk. Írja, hogy L. Cochran e Mártz. 16 dikán érkezvén-meg Görög országba, ki nem szállott a' szározra Apr. 10-dik napjáig, 's ott fogadta az akkor czivodó három féle részrehajlásoknak hozzá küldetett követségeiket, kiknek, minnekutánna őket kihalgatta, férjfiisan kinyilatkoztatta, hogy ha az Uraság felett való czivodást fére nem teszik, ő 8 napok alatt oda fogja hagyni Görög országot. Ezen szavak foganatosok voltak. Már 10-dikben estve jelentést vett Trötzenből a' Nemzeti Gyűléstől, hogy Admirálissá légyen neveztetve, mellyet ő el is fogadván, azonnal kifüggesztette a' Hellásra az Admirálisi zászlót, 's maga mindjárt akkor Nagy

Admirális ruhát vévén-fel, kiment a' hajórol a' Nemzeti Gyűlésbe, 's ott a' kardjára megesküdött: „hogy Görög Országhoz mind addig hűséges marad, míg ez hűséges marad magához.“ — Ő Anglus nyelven esküdött-meg, hanem az esküvését azonnal által fordították Görög nyelvre, melynek felolvastatása után egy Pap felszollalván, azt kívánta, hogy L. Cochran ezen hitet az Evangyéliumra tegye-le, hanem a' Lord erre azt felelte: „hogy az ő kardjára való megesküvése többet ér, mint egész Görög országnak az Evangyéliumra való megesküvése. — Church is úgy esküdött. —

„Két nap mulva, Apr. 12-dikén, adtaki L. Cochran e azt a' fenyegetődző proklamátziót, melyben az ő hitatatta a' Görögöket, hogy ők, a' hadakozást a' Törökök' földjére fogják által tenni, 's a' Hellespontust befogják zárni. Leszsz nem leszsz valaha ezen proklamátziónak valamely bételyesedése, előre senki meg nem mondhatja, hanem elég volt egy előre az, hogya' Görögök olly nagyon feltüzelődtek általa, hogy az Eparchiák kevés napok alatt néhány ezer új katonát állítottak. Tsak Hydra nem részesült a' nagy elragadtatásban, úgy, hogy a' Lordnak egy Adjutánsa alig futhatott-el onnét ép tagokkal. Ze a szigetét mindjárt akkor tengeri fegyveres házzá rendelte Cochran e, 's a' matrózok' zoldját hónapoként 80, 's a' katonákét 50 Piasterekre határozta. Az után következett a' Nemzeti Gyűlésnek az a' határozása, hogy a' Respublika' Elölülője Gróf Capodistriás 5 millió Piastereket vegyen költsön, ott és

olly feltételek alatt, mint maga jobbnak fogja tartani. —

A' S p y r i d o n klastrománál történt szerentsétlen gyilkosságot is hitelesen leírja ezen darabjában a' Spektátor, illy szavakkal: — „Ezen időközben megérkezett a' C o c h r a n e expeditziója a' Phalerushoz, melynek szemlélésére a' Törökök a' parton lévő batteriákból is mind a' Spyridon klastromába gyülekeztek össze, ahol valami 300 ra telt a' számok, kik többire mind Albániaiak voltak. Apr. 26-dikán egész estvig döngették a' hajókról az ágyugolyóbisok a' klastrom' oldalát, 's estvéli 8 órakor 4000 Görög katonák kerítették körül ezen gyáva, már az ágyuk által félig össze töretett klastromot, de bérontani nem mérészlettek. Az Albániaiaknak egy ágyuja se lévén, csak puskával védelmezték magokat, kikről, hogy igen vitézül oltalmazták magokat, egy szájjal megvallják minden itt jelen volt Europai tisztek. Lord Cochrane még azon napon, 26-dikban, megkínálta ezen marok Török serget, hogy adja-fel magát 's az ő hajójára monvétegyen a' tegyvert, és ő épségben elküldi a' Seraskier' táborába: de a' Törökök semmi Capitulátziórol nem akartak hallani, ha csak fegyvereiket 's egyéb holmijeket is el nem vihetik. Azalatt Karaiskaki kezdett alkudozni a' Törökökkel, kik már ekkor csak 250-nen voltak életben, 's kiknek ő olly ígéretet tett, hogy fegyvereikkel és holmijekkel együtt elmehessenek. Öt elékelő Görögök is adattak kezességül a' Töröknek, hogy bántódás nélkül elmehessenek. Estve indultak útnak a' Törökök; 6000 Görögök állottak-ki, kiknek soraik között el kellett volna menniek. Ekkor történt, hogy egy fenyítékhez nem szokott Görög, hozzá kapott egy Töröknek puskájához, hogy elvegye; a' Török védelmezte magát; a' Görög kapta a' pistolyát 's az embert agyon lőtte; így támodott az a' rút veszekedés, melynek a' lett kimenete-

le, hogy csak valami 80 Törökök maradtak életben, kik a' Seraskier' táboráig életben elmehettek; valami 165-tön estek-el, de a' Görögök közzül is elestek 40-nen, 's az öt kezesek is feláldoztattak, mert azokat a' Törökök megöldökölték. —

„A' Görögöknek minden itt jelen volt barátjaik annyira megmérgeződtek ezen hitszegésért, hogy Generális Churkal együtt tüstént oda akarták hagyni Görög országot. Hogy Churk tovább ott maradt, arra őtet csak Cochrane tudta réá venni. Oberster G o r d o n azt kívánta, hogy tizedeljék-meg a' bünösöket, hanem ennek ellent állott Karaiskaki. Ezen rút történetnek végződése után egy proklamátziót botsátott Cochrane a' hajós sereghez, melly még csak most jelent-meg az újságokban és ez a' foglalata: — „

„Tengeri Katonák! Én a' ma köttetett Capitulatióban semmi részt nem vettem. Azt, mellyel én tegnap a' Törököket megkínáltam, ők nem fogadták-el. Én azt a' feltételt tettem elejikke, hogy jöjjenek hozzánk a' hajókra 's itt adják által nekünk fegyvereiket és zászlaikat. Ha ők erre rá állottak volna, soha elé nem fordúlt volna az a' gyalázatos történet, a' mi ma a' szározon szemeitek előtt elé fordúlt, és a' melynél gyalázatosabbat én még soha sem láttam. Ezennel által adom néktek a' jutalomúlt ígért ezer talárisokat a' ti vitéz magatokviseletiért 's parantsolataim eránt való engedelmeskedésetekért, mellyeka' becsülettel, emberiséggel, és Görög ország' jóvával mindenkor megegyezők fognak lenni ezután is. Költ a' Piraeusban Apr. 28-dikán 1827 ben. Aláírta: — „
„Cochrane.

S m y r n á b o l olly tudósítások érkeztek Aug. 8 dikán Konstanczinápolyba, hogy Reschid a' Seraskier, Attikában 5000 embereket hagyván hátra, sergeinek több

részével vissza indult Albaniába: Ibrahim Basának pedig abban állott mostani foglalatosságára, hogy a' mit a' Görögök ezen nyáron természetek, sergei által elvétesse, és a' várakba gyűjtesse össze. A' Görögök semmi gátat nem tettek néki, mint hogy már most minden erejeket Naupliához seregeltették össze, hol, mint az alább következő tudósításokból kitetszik, gyalázatosan viselik magokat; irgalom nélkül gyilkolják egymást. Két nagy részrehajlás támodott a' seregben, mellyek egymással Nauplia várának a' Palamidinek birtoka felett verekedtek. Rumeliota és Moréota nevezett alatt fordul elé a' két veszekedő Rész. Eddig az első birták a' várat Griva és Colletti nevű Kapitányok alatt; most mint hallik a' Moréoták lettek hatalmasabbakká Kolokotroni alatt, 's gyanítható, hogy ezen utólsók eddig a' várat elfoglalták. Azt is mondják, hogy Oberstlieutenant Heddeggert Generálissá nevezte a' Görög Országlószék, 's őtet tette ezen fellegvárnak Kommandánsává.

Ugyan a' Smyrnai Spektátor egy Syrai tudósítást adott ki Julius 29-dikén, a' melly azon szigetről ugyan Jul. 22-dikén indult 's így adja elé a' Naupliai történeteket: — „

„L. Cochrane sietve elevezett innét (Syrából) minékutánna itt, mint költsönt, 40,000 Piástereket írt volna ki a' lakosok között, melly summának legalább felét hitelesen meg is kapta volna, ha elevezése illy hirtelen nem történt volna. Illy nagy sietséggel való eltávozását egy Kurír okozta, a' ki olly hírt hozott Naupliából hozzá, hogy Griva és Colletti, kik a' magok sergeikkel eddig Palamidiben őrizeten voltak, többé senkinek engedelmeskedni nem akarnak, melly miatt a' városnak lakosait szörnyű veszedelem fenyegetné. Néhány személyek, kik onnét Syrába érkeztek, így beszélnek

az eléfordult történetekről: „Generálissimus Churk, a' ki Jul. 9-dikén Naupliába érkezett vala, tudtára adatta a' Kommandánsnak, hogy a' várat néki adja által. Griva és Coletti úgy feleltek, hogy ők a' várat által nem adják addig, míg az ők hátra lévő zsóldjokat ki nem fizetik. A' Kolokotroni fija Gennéos a' Churk részén lévén, olly fordulásokat tett, mint ha a' várba bérontani szándékozna, mellyet Griva és Coletti eszékbe vévén, a' kapukat bezárták 's a' várba bezárkoztak. Az Országlószék pedig őket hazaárulóknak lenni hirdette. Churk látván, hogy ott léte által a' dőlgon nem segíthet, Naupliát Jul. 10-dikén oda hagyta és vissza ment az Aeginai táborba. —

„A' két Griva testvérek azalatt hozzá készültek a' vár oltalmazásához; egyik a' felső várat másik az alsó bástyákat foglalta-el, az Országlószék pedig mind ezeket látván, Burtzi nevű kis szigetre ment által Naupliából, melly a' kikötőhely tor-kában találatik. Más részről az Országlószék hűséges sergei is megtették az ellenkező készületeket; ezeknek Photomara a' vezérjek; ezek a' város' erősségeinek bástyáit foglalták-el. Julius' 11-dikén hozzá fogtak a' Rebellisek a' felső várból a' városra ágyuzot, mellyet a' város' szerentsétlen lakosai látván, egyszerre mind megfutamodtak a' kapuk felé, a' hol, minekelőtte kifuthattak volna, mint két rész adót tsikort ki tőlök, mint hogy mind kettő tüzének kitétetve voltak. Maga Generális Kolokotroni is a' futók közt lévén, ő is adót kéntelenített fizetni, még pedig jó summát. —

„Jul. 11-dikétől 15 dikéig valami 100 embereket öltek meg a' városban a' várból jött ágyugolyóbisok, és még többet megsebesítettek. Az elfutott lakosok az Argosi térségen telepedtek-le, a' hol nagy inségeket szenvednek. A' Burtzi nevű kis erősségben lévő őrző sereg is adót akart

venni a' futóktól, hanem Ánglus Admirális Codrington, ki most a' Középtengeren vigyázaton álló Ánglus hadi hajókat vezérli, szerentsére éppen a' Naupliai tengeren lévén, boszszankodva megizente a' Görög fegyvereseknek, hogy ha ezen lakosokat, kik már az eltávozásra való szabadságot megváltották, az onnét való evezésben meggátolják, ő azonnal maga meg fogja őket ágyuztatni. Egyszersmind Ánglus Tsajkát is rendelt-ki, hogy a' futókat, kik a' várost oda hagyni kívánják, oltalmazzák. Jul. 14 dikén, 15 dikén, és 16 dikán szünet nélkül tartott az ágyúzás és puska tűz a' várbeliek és városiak között — a' kivándorlás hasonlóképpen — a' tengert azon Tsajkák borították-bé, mellyek az aszszonyokat, gyermekeket, és öreg embereket a' városból a' tengernek tulsó partjára szállították. —

„Végezetre tsak Jul. 17-dikén állott annyiban vissza a' tsendesség, hogy az egyenetlenkedő Részek' Fejei az Ásiai nevű Anglus Linéa hajón megjelenvén, ott L. Cochrane is jelen volt, 's azon idő alatt fegyvernyugvás volt; miben egyeztek-meg, nem tudjuk. Gen. Churk Aeginából Jul. 17-dikén útnak indult 3000 emberekkel a' Korinthusi Istmushoz, mint mondjuk azért, hogy ezen várnak segedelmet vigyen, mellyet az Ibrahim' sergei rárohanással kezdtek fenyegetni. —

„Methanából Oberster Fabvier is elment vala Naupliában, az ott folyó veszedelmes híreket hallván, egy kisdéd Gályahajón, melly az ő tulajdona: hanem látván, hogy a' Görög vezérek úgy egymás' hajába kaptak, hogy köztök az ő jelenléte a' békességet helyre nem állithatja, azonnal vissza indult azon félszigetre, a' honnét jött vala. Methána most az ő kedves lakása. Tulajdon költségén tart 1000 embereket, kikkel minden nap' gyakorlást 's minden héten kétszer mustrát szokott tartani. Hogy ne rébelláljanak, meg-

lehető portzió eleséget 's kevés pénzt is szokott ki osztatni köztök. Ezen félsziget Methána, azolta, hogy Fabvier ott telepedett, igen szépen virágzik, népeseedik, jól műveltetik, 's a' mi adót Fabvier a' lakosokra vetett, azt mindnyájok könnyen fizetik; egy szóval itt jobban folynak a' dolgok, mint más akár melly Görög tartományban. Úgy látszik, hogy itt akarja állandó lakását venni az Oberster úr, mint hogy mind újabb újabb erősségeket épített. Nevezetes az is, hogy Generálissimus Churlnak semmi rendelkezéseiről nem akar tudni.

Nagy Britania.

A' Londoni ujságok többféleképpen ítélnék a' Gróf Capodistrias János Londonba való menetele felől. Némelylek azt mondják, hogy ő ezentúl úgy fog ott tartózkodni, mint a' Görög Országlószék' Képviselője. Mások ellenben úgy ítélnék, hogy tsak azért ment oda, hogy ki tanulja és bizonyossá tegye magát a' felől, hogy mitsoda gondolkodása és hajlandósága legyen az Ánglus Országlószéknek az ő Görög ország' Régensévé lett neveztetése eránt.

A' Londoni Kurír e'képpen beszélt Aug. 18-kán: — „Nagy örömmel jelentjük Hazánknak, hogy Herczeg Wellington az Ánglus armádáknak a' Királytól kegyelmesen néki ajánltatott fő vezérletét, Generálissimusságát, felválolta. Mi meggyőződöttünk vagyunk a' felől, hogy ezen ujságot minden ember nagy örvendezéssel hallja, mint hogy mindenek egygyet értenek nállunk abban, hogy tsak ő legyen ezen hivatalra egyetlen egy alkalmas emberünk.

Német Ország.

A' Stuttgardi Ujságlevelében azt jelentetik Kéhlből Aug. 20-dik napjáról,

hogy az Augsburgi Allgemeine Ujság Frantzia országban megtiltatván, azt többé oda küldeni nem szabad.

B é c s.

Cs. K. Státus és Conferenciális Minister és első Fő Udvarimester Herczeg Trauttmansdorff-Weinsberg, ki ezen nyáron, a' maga régen hanyatló egészségének ápolgatására nézve Oberwaltersdorf nevű jószágán tartózkodott, végre gyengülésének nevedését érezvén, Augustusnak 25-dikén, múlt szombaton, magát Bétsbe béhozatta, hova való megérkezésével nem soká a' szent Sakramentumokkal való élte-tődést kívánta, a' melly szent ájzatosság múlt hétfűn, 27-dikben délelőtt, Familiájának jelenlétében a' Skottusoknál lévő Apátur által véghez vitetett. Ájzatossági pompát tettek e' mellett a' Cs. K. Fő Udvarimesteri hivatalhoz tartozó Személyek, 's az ezen Hivatalnak Stábjához tartozó Udvari szolgálatnak ágazatai, ide foglaltatván a' Cs. K. Testörzők is a' magok kíséretjek által, számosan jelen lévén a' más három Stáboknak tagjai is. Éppen ezen estvén 9 órakor történt, hogy Ő Herczegsége, a' maga Familiája által körül vétetve, az Urban örökre boldogult elszunyadt. A' holt testnek közönséges nézésre való kitételése a' Herczegi épületben tegnap, Aug. 30 dikán délután ment véghez 's tartott még ma pénteken délelőtt is, 's a' testnek közönséges pompával való bététele a' szokásban lévő rendtartások szerint, ma 31-dikben estvéli 7 órakor tartatván a' fenn megnevezett templomban, holnap mint September 1-ső napján ugyan ezen templomban délelőtt 10 órakor az exequiák tartattatnak.

Tegnap a' Béts mellett lévő vesztő helyen nevezetes gonosztévőnek felakasztatá-

sa ment véghez. Ez egy Orosz birodalom béli Podolin tartományból való, J*** Severin nevű, magát Grófnak nevező de nem igaz Gróf, 34 esztendő, Catholika valláson lévő, házos, jószágos, bizodalmat a' szerentsétől kapott boldog állapotjába helyheztető, nagyravágyó kevély ember volt, ki senkinek jó intéseire nem halgatott.

„Bétsbe múlt esztendőben Juniusban tsak időtöltés végett jött vala. Meglehetős summa kész pénzt hozott magával, 's azt kártyázás által, itt is szaporította: de rendetlen élete 's tékozlása által tsakugyan még is oda vitte a' dolgot, hogy már Septemberben szükségét kezdvén szenvedni, költsönözéshez folyamodott. De még ekkor se vont össze magát; megszokott élete módját folytatta, buja élete-modja 's játéka által meglehetős summákat elvesztett, 's arra jutott, hogy némelly apróság portékákat kénytelenített elzállogosítani. —

„Illy rendkívül való szükségre jutásakor történt, hogy az Orosz Cs. Országlószéktől, múlt Jan. vége felé meghatározott parantsolatot vett a' hazájába való visszatérésre, olly hozzáadással, hogy utóbbi hivatalának folytatásáról még számolni 's ezen tekintetben feles summát letenni tartozzék.

Illy állapotban, 's a' nagyravágyás miatt valóságos állapotját ki nem nyilatkoztatván, tüstént arra határozta magát, hogy a' maga hajdani tanítóját, egy 70 esztendő igen tisztos öreget, Professor Blankot gyilkosan megölje, 's a' pénzt elvegye, tudván, hogy Blank vagyonos ember, és hogy tsak magánosan lakik. Illy célzással vásárlott volt már még a' múlt Fébr. 5-dik napján egy nagy konyha kést, 's ugyan azon hónap' 9-dikén Prof. Blankot ebédre hívta olly célzással, hogy vagyona felől még pontosabban tudakozódjék, 's kitanulván, hogy a' Blank' vagyona Obligátziókban volna, azonnal ezekre fordította célzását — 's minekutánna még

előbb, előrenézésből ezen előtte esmeretlen, idegen papírosoknak természete 's elváltatásoknak módja felől bővebben tudakozódott volna, arra venni iparkodott Professor Blankot, hogy mutassa-meg neki a maga Obligátziójit, azt fogván belé, hogy ő is e-féle Obligátziókat akar vásárolni, hanem hogy a' megkárosíttatást elkerülhesse, előre meg akarná ezen Státuspapírosokat esmerni. —

Igéretet tévén neki a' Professor, már 12-dikben megjelent nálla J. Severin, és már ekkor nálla volt a' nagy konyha kés, hanem, mint hogy ekkor Blank neki csak apróbb Obligátziókat mutatott elé, azt mondván, hogy a' nagyobbak nintsenek a' szállásán, erre nézve J. Severin a' gyilkosságot más napra halasztotta, mint a' melyre azoknak hazahozását Blank megígérte vala. Ezen napon tehát, a' konyha kést kaputja' zsebébe tévén, ismét megjelent J. a' Professornál. E' történt Fébr. 13-dikán déltájban 1 óra felé, a' ki ekkor nyoltz darab 5 p. Centes Obligátziókat, mellyek együtt 6100 forintot tettek, való sággal elémutatott, 's ezeket az asztalra letévén 's maga valami okón felkelvén, J. utánna ment 's a' kést hirtelen elévén, azzal Blankot hátulról olly erővel főbe tapta, hogy tüstént a' földre bukott, 's hogy kiáltása által valami lármát ne tsinálhasson, a' földön feküve is a' fején néhány vágásokat 's a' mejjén és hasán is néhány döféseket ejtett, 's azzal az Obligátziókat magához vévén elment onnét a' szállására, 's azokat azonnal eladván, éppen olly hívalkodásban élt Fébr. 16-dikáig, mint azelőtt tselekedett, melly napon, gyanú férvén hozzá, arra nézve fogságra tétetett, 's azután, de sokáig tartott vakmerő tagadás után, maga mindent megvallott. A' konyha kés még nálla találtatott. A' szerentsétlennek holt teste törvényes vizsgálat alá vétvén, a' fején 7, a' mejjén 2, a' hasán 5, olly erős vágások és döfések találtattak,

hogy egyik dövés egészen keresztül ment a' testén; tsak egy seb megölbette volna a' szerentsétlent.

A' J. fejére mondatott ítéletben a' volt, hogy Nemességével együtt a' Cs. K. Státusokban birt jusait is elvesztvén, ugyan itt, kötéssel ölettesék meg.

A' pénzfolyamat Augustus' 29-dikén; közép ár:

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	91 15/16
Az 1820-béli sorsosok,	— —
Az 1821-béli hasonlók,	118 1/4
Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligátzióji,	45 1/2 for. keltek, mind C. ben
A' Bankó Aktziák keltek	1078 1/4 forinton.
Conv. Pénzben.	

Magyar Ország.

Nádorispán Ó Cs. K. Fő Herczégének bérekesztő Beszéde, mellyet Aug. 18-dikán Magyar Ország' Karaihoz és Rendjeihez intézett: — „

Excelsi Proceres, ac Inclyti Status et Ordinis!

Quae in exordio nunc demum ex-euntium Comitiorum, receptis solenni ritu Propositionibus Regiis, ad Excelsos Proceres ac Inclytos Status et Ordines verba dixeram, ita ex animo profecta fuerunt, ut eorundem hac etiam opportunitate mihi suapte redeat memoria, — Reflectebam eotum, — spectando gravissima rerum objecta, quae Consultationibus nostris peramplum ac perutilem apertura erant Campum, — ad voluntatum Unionem; et quae hujus animam efficit, recipiam sinceram fiduciam, sine qua optati laborum fructus reportari non possunt; reflectebam inquam ad fiduciam, quam Sua Majestas Sacratissima nobis Alloquio Suo Regio luculenter adeo testari dignata est, ut eam venturi etiam seri Nepotum Posterum, inter peculiaris Clementiae

Regiae monumenta collocaturi, quaesituri-
que sint, an Inclyti Status et Ordines
Regni, condignum ejus reciprocum dede-
rint documentum?

Tempus equidem, — in quo singu-
larem rursus Clementissimi Principis no-
stri benignitatem suspicere debemus — lon-
gius, quam unquam alias, deliberationi-
bus nostris concessum et impensum est.
Quidquid interim sit, quod tantis, et tam
diuturnis conatibus ac laboribus nostris,
haud plene respondentem in Legum Ta-
bularum provenisse videamus salutarium Con-
stitutionum segetem, — magna id pro-
fecto parte ipsis, quae tractata sunt ne-
gotiis, — jam novitate arduis et salebro-
sis, jam gravitate impeditis, — potissi-
mum autem adjunctis illis adscribendum
est, quae postrema Regni Comitata, a mo-
dernis longo adeo separarunt intervallo,
ut e necessariis ad Legislationis exerci-
tium, atque ad negotia Comitatalia bene
feliciterque tractanda dotibus — tutissi-
ma illa et efficacissima, quae nulla vi in-
genii, nullo litterarum, veterisque aevi
monumentorum studio suppleri — sed
facto solum, et continua consuetudine
comparari potest, — consummatus vide-
licet rerum usus et experientia, — non
prono satis alveo in nos propagata, ve-
rum apud plerosque haurienda primum
fuerit.

Si tamen ad horum Comitiorum de-
cursum, et in his conditos — quos nunc
admodum exaudivimus, Legum Articulos
animum propius advertimus, — nemo pro-
fecto, negabit, complura, his Comitibus, in
notabile Regnicolarum emolumentum; quae-
dam etiam pro indole sua, memorabilia
prorsus constituta fuisse: Negotium Contri-
butionis et Subsidiarum, ad majorem ac
unquam antea, claritatem perductum, Ju-
ribusque Regni hac in re competentibus
insigniter prospectum habetur. — Adin-
venta Conscriptio Regnicolaris; quae ut

primum debite peracta fuerit, aequabili
onerum repartitioni subservitura, haec
autem praegravatae Contribuentium Clas-
si, justum allatum est alleviamentum. — Aca-
demiam Militarem Ludoviceam, — quae
tametsi ingenuus Patriae amor, amplissi-
mas in eam munificentiae spartas destina-
verit, temporum adversitati in hunc us-
que diem cedere debuit, — nunc ad ma-
nifestata Inclitorum Statuum et Ordinum
Regni Vota, benigne concessis favoribus
Regiis, firmiter constabilitam, jamque
re ipsa erigendam gratulamur. — Consur-
get suppari in Patriam pietate, et gene-
rosissimis, quae sub horum Comitiorum
decursu facta sunt, Oblatis, Erudita So-
cietas, seu Academia Hungarica; a qua
propagatio Linguae Patriae, hujus item,
ac Litteraturae Hungaricae amplius pro-
vehenda Cultura, laetissima, in decus
Hungarici Nominis expectat incrementa.

At quae haec, et complura alia, in-
dubitatum reddunt — nec impensa istis
Comitiis fatigia suo successu — neque
Regnicolarum vota suo caruisse implemen-
to. Non possum attamen hic celare do-
lorem meum, exinde conceptum, quod
in maximi momenti, et quasvis Civium
Classes arctissime contingente, rei quippe
pecuniariae, atque Correlationum, e Con-
tractibus et Stipulationibus profluentium
objecto, coalitio inter Principem et Regni
Status, ne hac quidem altera vice obti-
neri potuerit; tanto id quidem magis,
quanto intensiora omnium Regnicolarum
preferendae legis desideria — quanto im-
pensius mea idcirco ad Inclytos Status et
Ordines directa fuerint Consilia — quan-
to denique praestabilius fuisset; fortunis
Civium, stabili legali provisione, in secu-
tura tempora prospicere.

Ast lenit praesentis doloris sensum
laetior spes futurorum. — Ut superius al-
lata rursus non memorem, Operata insu-
per Deputationem illarum, quae jam an-

te tria, et quod excedit decennia, pro elaboratione Systematis publicae cu, usvis administrationis, insigni Legislationis providentia exmissae fuerunt, — inquantum recedentibus ab eo tempore tot annis, iterata bellorum tempestate potissimum infestis, necessitatum nostrarum adjuncta, ac ipsa de his sentiendi ratio, mutata essent, — provido itidem Inclytorum Statuum et Ordinum Consilio novius ordinata Deputatio, mox suo pro munere attemperabit. — Ubi eadem haec Operata, rerum utilissimarum longe feracissima, pro expedita Inclytorum Statuum et Ordinum Regni pertractatione apparata fuerint, aut legalis Terminus appropinquaverit, Clementissimus Princeps, fideles suos Status et Ordines Regni Hungariae, ad celebranda rursus Comitia congregabit. — Tum vero felicioram illam temporis Epocham adfuturam non tam auguror, quem certam praevideo, ubi Sapientia Inclytorum Statuum et Ordinum Regni — aucta jam et suffulta praesentium Comitiorum larga experientia — omnem rem publicam in complexu, ita cum Clementissimo Principe procuratura est, ut res nostrae firmiori quodammodo, eoque prosperrimo pede subsistant.

Etsi igitur his adhuc e Comitibus minori, quam optassem, cum fructu recedamus, valida tamen posita sunt fundamenta, quibus mox innixi Patres Patriae, cummunem Regni felicitatem — in aevitae Constitutionis nostrae tramite, — amplius atque amplius provehere valeant.

Hanc inter amoenissimam spem, dum et ego ab Inclytis Statibus et Ordinibus Regni recedo, non possum pro singulari, sub omni diuturnorum etiam horum Comitiorum defluxu, in me contestata fiducia, Excelsis, Proceribus, ac Inclytis Sta-

tibus et Ordinibus, non sinceram meam respondere grates. — Velint Excelsi Proceres ac Inclyti Status et Ordines, quos vicissim de peculiari et distincta propensione, ac benevolentia mea securos reddo, eodem sincero animorum affectu me porro etiam complecti — Velint Inclyti Status et Ordines haec mea sensa; velint Augustissimi Domini et Regis nostri Paternam in percharos suos Hungaros benignitatem, ad suos Comprovinciales referre, eosdemque majorem in modum hortari, ut praeteritis haud immorati, laetam potius, quam dixi, futurorum spem, nobiscum una pleno pectore fovere pergant.

Tudományos Jelentés.

P. Ovidius Násó Pontúsi Levelei, Ibi-se, Diófa Panaszsa, Ortza Orvoslása a' Sajtó alóll ki kerültek, a' T. T. Előfizető Urak méltóztassanak az előfizetésről, (mint a' Jelentésben látni való volt), a' Pénzt beszédett Emberemtől által vett nyugtatót Pesti Könyváros Eggenberger Jósef Úrhoz bé küldeni esztendő alatt, (mert tovább nem ad helyet azon Könyveknek) 's a' Példányokat által venni. — A' jó papírosra szép betűvel, nem ritkán nyomtatott 16 Arkusból álló munkámnak bólti ára 5 Rf. V. Czedulában: a' Szomorú Verseknek 3 Rf. 20 kr.

Költ Lossontzon 1827. Aug. 24 napján.
Homonnay Imre.

Igazítás, — A' 17-dik számú M. Kurírban 134-dik lapon, második hasábon 22-dik sorban Betárus helyett Notárus — 135-dik lapon, első hasábon, a' 7-dik sor' elején Dunán-túli helyett, Tiszán-túli, olvastassanak.